

Praktizijnsdiner

Aan het begin van een gure en natte donderdagavond wandelde de redactie, vanaf het centraal station langs de roodverlichte ramen over de Oudezijds Voorburgwal, naar het Hotel Sofitel The Grand voor het jaarlijks Praktizijnsdiner. Een indrukwekkend gebouw aan één van de oudste grachten van Amsterdam. De zogenaamde Na-jaarsborrel werd druk bezocht. Het diner was tevens uitverkocht.

Bij binnenkomst was niet meteen duidelijk waar het beste geborrel kon worden. De borrel vond verspreid over drie verschillende zalen plaats. Het duurde dan ook even voordat de redactie een eerste glas (uitstekende) wijn wist te bemachtigen en zich kon aansluiten bij een groepje collega's en bekenden.

En hoewel de inrichting van The Grand – chique met een (flinke) portie vergane glorie – op het eerste gezicht goed bij het imago van de Praktizijns-Sociëteit past; lees: advocaten op leeftijd en vergeelde stoffige boeken – waren ook de jonge advocaten goed vertegenwoordigd en kwam de borrelpraat al snel op gang. Het 'ons kent ons gehalte' lag vrij hoog; er werd flink gedronken, veel gelachen en vaak hallo/gedag gezoend. De medewerkers van The Grand liepen langs met schalen met hapjes waarvan slechts één schaal de redactie heeft bereikt. Het smeersel van artisjok met champignons op een droog toastje maakte weinig indruk.

Rond 19.00 uur werden de gasten verzocht zich te verplaatsen naar de Raadszaal. Achterin de zaal bevond zich het lopend buffet en diverse statafels, waardoor de sfeer ontspannen was. Er was bovendien volop zitplaats aan de ronde tafels in het midden van de zaal. De redactie weet niet waar de glazen sneller leeg werden gedronken, achterin de zaal of aan de ronde tafels. Het is in ieder geval een hele prestatie dat sommige gasten zich staande (of zittende) hebben weten te houden.

Het buffet was gevarieerd. Van carpaccio-amuses tot schalen vol met warme vis of kip. Van champignonsoep tot ceasar-salade met knapperig brood. Kortom, een tevreden redactie met een volle buik. Het referaat van Rutger Schimmelpenninck viel dan ook wat zwaar op de maag. De parallel tussen het werken in de medische wereld en de juridische wereld was interessant, maar duurde (te) lang.

De kakelverse deken van Amsterdam had – mede door een gebrekkige microfoon – dan ook wat moeite de aandacht van het publiek vast te houden. Ondanks dat was zijn boodschap over het functioneren van de rechtspraak duidelijk.

De redactie kijkt terug op een mooie avond. Aangenaam gezelschap, goede gesprekken over vooral niet-juridische onderwerpen en een uitstekende borrel. De 'gypsy-jazz sounds' van het Robin Nolan trio heeft de redactie overigens niet meegekregen. Maar dit kan ook liggen aan de vermakelijke verhalen van de piccolo (met hoed!) tijdens het roken van een sigaretje bij de ingang van The Grand. ■

Beoordeling:

Locatie: <i>(op de wallen in een indrukwekkend gebouw)</i>	★★★★★
Kwaliteit wijn: <i>(uitstekend en geen hoofdpijn!)</i>	★★★★☆
Kwaliteit happen: <i>(weinig happen, een gevarieerd diner)</i>	★★★★☆
Aanwezigheid: <i>(uitverkocht en een grote groep jonge advocaten)</i>	★★★★☆
Gezelligheid: <i>(beter dan voorafgedacht!)</i>	★★★★★